

[Ib Christensen]

Der er i forvejen dobbeltbeskatningsaftaler med en række lande – med alle lande i EF undtagen skatteunddragelsesparadiset Luxembourg – og vi finder, at disse dobbeltbeskatningsaftaler er ganske udmærkede. De viser den form for internationalt samarbejde, vi går ind for, nemlig selvstændige landes frivillige aftaler om fælles interesser og ikke overstatslige direktiver hen over hovedet på befolkningerne.

En tredje ting, som unægtelig også må virke forstemmende, er, at skatteembedsmænd fra ét EF-land kan deltage i undersøgelser i en anden medlemsstat, altså skatteembedsmænd fra andre EF-lande kan komme til Danmark og deltage i undersøgelser. Det tør nok siges at være suverænitetssafgivelse.

Endelig fremgår det af direktivet, og det står jo også klart i forslagens bemærkninger, at direktivet er undergivet EF-Domstolens fortolkningsret. Dermed har vi altså endnu et bevis på den suverænitetssafgivelse, der rent faktisk er tale om her, og dermed kan det konkluderes, at her er tale om endnu et skred, et skred i retning af yderligere dansk afgivelse af selvbestemmelsesret på det direkte beskatningsområde, som i hvert fald nogle EF-tilhængerpartier sagde overhovedet ikke vedrørte EF.

Det er et meget betænkeligt og meget farligt skridt, man her tager af principielle grunde, da dets rækkevidde kan være uoverskuelig.

Waldorff (VS):

Det ser jo meget godt ud, sådan et forslag om at yde hinanden gensidig bistand inden for skatteområdet og gennemføre en lovgivning, som forfølger de multinationale selskaber ud over landegrænserne. Lovforslaget taler om, at man skal udveksle oplysninger både uopfordret og efter anmodning, som kan betyde en hjælp for skattemyndighederne i deres forsøg på at bekæmpe skattesnyderi og -unddragelse. Der tales også på andre områder om et udvidet samarbejde, men vel at mærke kun inden for EF-området, og det er den første begrænsning i lovforslaget. Det drejer sig om at opfylde et direktiv, som det er blevet sagt fra mange sider. Det drejer sig faktisk kun om EF-området. Den kapitalistiske verden, som ligger uden for EF, bliver overhovedet ikke berørt af dette. Det kan

man godt have nogle betænkeligheder over for, i betragtning af at f. eks. USA nok så meget må betegnes som de multinationale selskabers hjemsted, hvis man kan tale om noget sådant i forbindelse med den internationale kapital. Der er også en stribe andre lande, som heller ikke bliver berørt af det her. Det er f. eks. bekvemmelighedsnationerne, som rederierne jo har et nært forhold til.

Det er altså en væsentlig begrænsning, at forslaget kun gælder EF-området. Men selv inden for EF-området er der en stribe af begrænsninger i dette forslag. For det første kan direktivet kun bruges til at afsløre direkte ulovligheder. Der er ikke tale om, at man her forsøger at stramme skattelovgivningen. Man forsøger bare at komme med nogle redskaber til at kontrollere den lidt bedre. Selv om det selvfølgelig er enorme summer, som direkte bliver unddraget beskatning, altså rent skattesnyderi, så må vi stadig væk gå ud fra, at langt den største del af skatteundragelsen er de legale fiduser, og dem bliver der altså ikke gjort noget ved.

Et andet område, hvor der ligger en begrænsning: det fremgår af bemærkningerne, at direktivet faktisk kun på visse områder går ud over de dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark allerede har med en række lande. Det er aftaler, som har afsløret deres totale mangelfuldhed, bl. a. når det drejer sig om lande, der fungerer som skattely for udenlandske spekulanter.

For det tredje understreger direktivet, at man agter at respektere samtlige de forbehold, som stilles op af de enkelte kapitalistiske stater for at beskytte deres nationale kapitaler. For det første den almindelige tavshedspligt. Dernæst tavshedspligt omkring oplysninger, der kan have konkurrencemæssig betydning, og så det allervigtigste, nemlig at artikel 8 siger, at ingen medlemsstat er forpligtet til at foretage undersøgelser eller videregive oplysninger, såfremt staten ikke efter egen lovgivning eller administrativ praksis er i stand til at fremskaffe sådanne oplysninger. Hvad vil det sige? Ja, det vil f. eks. sige, at Luxembourg falder uden for denne lov. Alle de selskaber, som ligger og spekulerer i brevkassefirmaer – Luxembourg, Schweiz eller Liechtenstein, hvor det nu er – kan simpelt hen fortsætte med den praksis. Og ikke bare det. Det vil også være den letteste sag af verden for de selskaber, som